หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะขอเสนอรายงานผลการวิจัยในเรื่อง "บทบาทของสื่อมวลชนและบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี ศึกษาเฉพาะกรณี อ.พรหมคีรี จ. นครศรีธรรมราช" โดยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้สถิติร้อยละ ความถี่ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างตลอดจนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป การเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ตลอดไปถึงการมีความรู้ทางด้านข่าวสารการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตอนที่ 2 เป็นการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson's Product Moment ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนและสื่อบุคคลที่มีต่อความรู้ทางด้านข่าวสารการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี รวมทั้งใช้สถิติที (T-Test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าสัมพันธ์

<u>ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา</u>

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อศึกษาคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. คุณลักษณะทั่วไปทางด้านประชากร (ตาราง 1-5 ภาคผนวก ก.)

จากการสำรวจบทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างและได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 200 ตัวอย่าง

อายุ เนื่องจากขอบเขตของการวิจัยจำกัดเฉพาะสตรีที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการจัดแบ่งกลุ่มตามการกระจายของข้อมูล ออกเป็น 6 กลุ่มจำแนกได้ดังนี้คือ

กลุ่มอายุจำนวน 31-40 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ผู้มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ผู้มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ผู้มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ผู้มีอายุ 61-70 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และอายุตั้งแต่ 70 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตาราง 1 ภาคผนวก ก.)

สถานภาพสมรส ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีสถานภาพโสด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 สมรสแล้ว 163 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 และเป็นหม้ายสามีตาย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 (ตาราง 2 ภาคผนวก ก.)

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 เป็นผู้มีการศึกษาอยู่ในระดับประถม รองลงมาได้แก่ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และผู้ไม่ได้เรียนหนังสือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 (ตาราง 3 ภาคผนวก ก.)

รายได้ รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ระหว่างต่ำกว่า 1,000 บาท ถึง 5,000 บาทขึ้นไป กล่าวคือ ผู้มีรายได้ 2,001 - 3,000 บาท มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 ผู้ที่มีรายได้ 3,001-4,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ผู้ที่มีรายได้ 5,000 บาทขึ้นไป 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ผู้มีรายได้ 4,001-5,000 บาท มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ผู้มีรายได้ 1,001-2,000

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บาท มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และผู้ไม่มีรายได้เลย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

อาชีพ อาชีพแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มดังนี้ เป็นเกษตรกร 105 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 ค้าขาย 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 แม่บ้าน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 อาชีพรับจ้าง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 นักศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.0

2. บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลในการให้ความรู้ข่าวสารบ้านเมือง โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร โดยแยกเป็น ก. ข่าวสารทั่วไป ข. ข่าวสารการเมือง ดังนี้

ก. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป

สื่อวิทยุ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 71 ผู้ไม่ฟังมีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29 (ตาราง 6 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลสำคัญที่สุดสำหรับผู้ไม่ฟังวิทยุคือ ไม่มีวิทยุ, มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 เพราะไม่มีเวลา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 รายการไม่น่าสนใจ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 เพราะไม่ชอบ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ไม่สนใจฟัง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตาราง 7 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการฟังต่อสัปดาห์ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุทุกวัน มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือฟัง 3-4 วัน ต่อสัปดาห์ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ฟังนาน ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ฟัง 1-2 วัน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และอันดับสุดท้ายคือฟัง 5-6 วัน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตาราง 8 ภาคผนวก ก.)

สื่อวิทยุโทรทัศน์ จากจำนวนตัวอย่าง 200 คน ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามีผู้เปิดรับข่าวสารทั่วไป จากสื่อวิทยุโทรทัศน์จำนวน 192 คน (ตาราง 14 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลเดียวที่ผู้ไม่เปิดรับข่าวสารทั่วไปจากวิทยุโทรทัศน์คือ ไม่มีโทรทัศน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 (ตาราง 15 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อวิทยุโทรทัศน์ต่อสัปดาห์ มีผู้เปิดรับทุกวันจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 เปิดรับ 3-4 วัน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 เปิดรับ 5-6 วันจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และเปิดรับ 1-2 วัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 (ตาราง 16 ภาคผนวก ก.)

สื่อหนังสือพิมพ์ จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด มีผู้เปิดรับข่าวสารทั่วไปจากหนังสือพิมพ์จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 (ตาราง 21 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลหลักที่ผู้ไม่เปิดรับข่าวสารทั่วไปจากหนังสือพิมพ์จำนวน 93 คน คือ ไม่มีหนังสือพิมพ์อ่าน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ ไม่มีเวลา จำนวน18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 รองลงมาคือ ไม่ชอบอ่าน มี 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4. ไม่สนใจ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และสุดท้ายคืออ่านไม่ออก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 (ตาราง 22 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์อ่านนานๆ ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมาคืออ่านทุกวันจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อ่าน 3-4 วัน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 อ่าน 1-2 วัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และอ่าน 5-6 วัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตาราง 23 ภาคผนวก ก.)

สื่อนิตยสาร จากจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 200 คน พบว่ามีผู้สนใจเปิดรับสื่อนิตยสารจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 (ตาราง 28 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลสำคัญที่สุดที่ไม่อ่านนิตยสารคือไม่มีอ่านจำนวน 84 คนคิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือไม่มีเวลา 28 คน คิดเป็นร้อลยะ 19.0 ไม่ชอบอ่าน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 อ่านไม่ออก 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และไม่สนใจ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 (ตาราง 29 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารต่อเดือน อ่านนาน ๆ ครั้ง มี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 อ่านมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 อ่าน 3-2 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 อ่านครั้งเดียวต่อเดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และอ่าน 4 ครั้งต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 32 ภาคผนวก ก.)

ข. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการเมือง

สื่อวิทยุ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ 142 คน ฟังข่าวสารการเมือง 818 คน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 ไม่ฟังข่าวสารการเมือง 25 คน (ตาราง 10 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลที่ไม่ฟังข่าวสารการเมืองเรียบจากผู้ตอบมากไปหาน้อยคือ เพราะไม่ชอบ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ไม่มีเวลา 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ไม่สนใจฟัง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และไม่เคยเปิดพบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 11 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการฟังข่าวสารการเมืองต่อสัปดาห์ ฟังทุกวันจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ฟังนาน ๆ ครั้งจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ฟัง 3-4 วัน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ฟัง 5-6 วันจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และฟัง 1-2 วัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 (ตาราง 12 ภาคผนวก ก.)

รายการข่าวสารการเมืองที่มีผู้นิยมฟังมากที่สุดคือ ข่าวสารประจำวันทั่ว ๆ ไป มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือข่าว 6 โมงเช้า จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ข่าว 7 โมงเช้า 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ข่าว 1 ทุ่มและข่าว 2 ทุ่ม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ข่าวประชุมรัฐสภา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 รายการสยามานุสติ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 13 ภาคผนวก ก.)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สื่อวิทยุโทรทัศน์ จำนวนผู้เปิดรับสื่อวิทยุโทรทัศน์ 192 คน เปิดรับข่าวสารการเมือง 186 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 ไม่เปิดรับ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 (ตาราง 17 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลสำคัญที่ไม่เปิดรับข่าวสารการเมืองจากวิทยุโทรทัศน์คือ ไม่ชอบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ไม่เคยพบว่ามีข่าวสารการเมือง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 18 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารการเมืองต่อสัปดาห์ อันดับแรกคือ ดูทุกวันจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 ดู 1-2 วันจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ดู 5-6 วันจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ดูนาน ๆ ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และดู 3-4 วันจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 (ตาราง 19 ภาคผนวก ก.)

รายการข่าวสารการเมืองที่สนใจดูกันมากที่สุด คือ รายการข่าวทุ่มครึ่งและข่าว 2 ทุ่ม จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาคือรายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ข่าวการประชุมรัฐสภา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ข่าวสงคราว 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ข่าวเด็ดเจ็ดสี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ข่าวเที่ยงวัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตาราง 20 ภาคผนวก ก.)

สื่อหนังสือพิมพ์ จำนวนผู้เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์จำนวน 107 คน เปิดรับข่าวสารการเมืองจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ไม่เปิดรับ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 (ตาราง 25 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลสำคัญสำหรับผู้ไม่เปิดรับหนังสือพิมพ์คือ ไม่ชอบมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ไม่มีเวลา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ไม่สนใจ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และไม่พบว่ามีข่าวสารการเมืองในหนังสือพิมพ์ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 26 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารการเมือง อ่านนาน ๆ ครั้งจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 คองลงมาคืออ่านทุกวันจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 อ่าน 3-4 วัน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ฟัง 1-2 วัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 อ่าน 5-6 วันจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตาราง 23 ภาคผนวก ก.)

หนังสือพิมพ์ที่มีผู้นิยมอ่านมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 หนังสือพิมพ์มติชน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 โดยในจำนวนดังกล่าวมีผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 1 ฉบับรวมอยู่ด้วย (ตาราง 28 ภาคผนวก ก.)

ชื่อคอลัมน์ที่มีผู้นิยมอ่านมากที่สุดคือ คอลัมน์ข่าวทั่ว ๆ ไปจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 คอลัมน์สำนักข่าวหัวเขียว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 คอลัมน์ตีแสกหน้า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 คอลัมน์ปลายนิ้วนายกำแหง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 คอลัมน์หน้าต่างโลก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 คอลัมน์มังกรห้าเล็บ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 คอลัมน์บุคคลในข่าว 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และคอลัมน์ข่าวสั้นรอบโลก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 29 ภาคผนวก ก.)

<u>สื่อนิตยสาร</u> จากจำนวนผู้อื่นนิตยสารจำนวน 46 คน เป็นผู้อ่านข่าวสารการเมือง 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ไม่อ่าน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 (ตาราง 35 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลของผู้ไม่อ่านข่าวสารการเมืองในนิตยสารที่สำคัญที่สุดคือไม่พบว่ามีข่าวสารการเมืองในนิตยสาร 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 เพราะไม่ชอบอ่าน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 เพราะไม่มีเวลา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 (ตาราง 35 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวสารการเมืองจากนิตยสารต่อเดือน อ่านมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 อ่าน 3-2 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 อ่านนาน ๆ ครั้ง จำนวน 3 คน เช่นกันคิดเป็นร้อยละ 1.5 อ่านครั้งเดียวใน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1 เดือนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 36 ภาคผนวก ก.)

กลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวสารการเมืองจากนิตยสารกุลสตรีมากที่สุดมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 สตรีสาร 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 หญิงไทย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ขวัญเรือน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 (ตาราง 37 ภาคผนวก ก.)

คอลัมน์ในนิตยสารที่อ่านกันมากที่สุด คือ คอลัมน์ข่าว (นิตยสารกุลสตรี) มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 คอลัมน์ทั่ว ๆ ไป 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 คอลัมน์การเมืองและสังคม (นิตยสารสตรีสาร) 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 39 ภาคผนวก ก.)

<u>การสื่อสารระหว่างบุคคล</u> จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีการพูดคุยข่าวสารการเมืองกับคนในครอบครัว 150 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ไม่คุย 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 (ตาราง 39 ภาคผนวก ก.)

ผู้ที่ไม่เคยคุยข่าวสารการเมืองกับคนในครอบครัว เหตุผลที่ตอบกันมากที่สุดคือ ไม่สนใจมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ไม่ชอบ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ไม่มีเวลามีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 (ตาราง 40 ภาคผนวก ก.)

จำนวนผู้พูดคุยข่าวสารกับคนภายนอกครอบครัวมีจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 ไม่เคยพูดคุย 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 (ตาราง 41 ภาคผนวก ก.)

บุคคลภายนอกครอบครัวที่พูดคุยข่าวสารการเมืองด้วยมากที่สุดคือ เพื่อนบ้านมีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือเพื่อนในกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มสมาชิกมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 เจ้าหน้าที่ราชการผู้มาแนะนำเผยแพร่ข่าวสารการเมืองจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาจังหวัด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 42 ภาคผนวก ก.)

บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างเชื่อถือมากที่สุดในการพูดคุยข่าวสารการเมืองคือ คนในครอบครัว มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงไปคือเจ้าหน้าที่ราชการ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาจังหวัดมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 เชื่อถือเพื่อนในกลุ่มอาชีพ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 เชื่อถือเพื่อนบ้าน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 (ตาราง 43 ภาคผนวก ก.)

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยข่าวสารการเมืองกับบุคคลต่าง ๆ มากที่สุดต่อสัปดาห์ คือคุยนาน ๆ ครั้ง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือเกือบทุกวัน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 คุยทุกวัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และสุดท้ายคือเดือนละครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 (ตาราง 44 ภาคผนวก ก.

ผู้ที่ทราบข่าวการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาจังหวัดจากบุคคลต่าง ๆ เช่น ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ราชการมากที่สุด มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 ทราบจากโทรทัศน์ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ทราบจากหนังสือพิมพ์มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ทราบจากวิทยุมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 (ตาราง 45 ภาคผนวก ก.)

3. <u>ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารการเมือง</u> จากความรู้จำนวน 15 ข้อ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คน คำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกมากที่สุดคือข้อ 5 ให้บอกชื่อสมาชิกสภาจังหวัดในเขตเลือกตั้งของท่านมีผู้ตอบถูก 187 คน คิดเป็นร้อยละ 99.5 และที่ตอบถูกรองลงมาคือ ใน อ.พรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีสมาชิกสภาจังหวัดกี่คน มีผู้ตอบถูก 180 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาอีกคือคำถามที่ให้บอกชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งของท่าน มีผู้ตอบถูก 178 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 ข้อที่มีผู้ตอบผิดมากที่สุดคือ รัฐสภามีจำนวนสมาชิกกี่คน มีผู้ตอบผิดและไม่ทราบจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือคำถามคณะรัฐมนตรีประกอบด้วยตัวนายก รัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าด้วยการจำนวนกี่คน มีผู้ตอบผิด 155 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 (ตาราง 46 ภาคผนวก ก.)

ระดับความรู้ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ความรู้ทางการเมืองสูง ปานกลาง และต่ำ โดยผู้ตอบได้ 11-15 คะแนน ถือเป็นผู้มีความรู้ทางการเมืองสูง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ผู้ตอบได้คะแนน 6-10 คะแนน เป็นผู้มีความรู้ทางการเมืองปานกลางมีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และผู้ได้คะแนน 0-5 คะแนนเป็นผู้มีความรู้ทางการเมืองต่ำมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 (ตาราง 47 ภาคผนวก ก.)

4. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คน มีผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 24 ก.ค. 2531 จำนวน 178 คนคิดเป็นร้อยละ 89.5 ไม่ไป 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 (ตาราง 48 ภาคผนวก ก.)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คนมีผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เมื่อวันที่ 20 ต.ค. 2533 จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 ไม่ไป 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 (ตาราง 49 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลของผู้ไปออกเสียงเลือกตั้งมากที่สุดคือ ต้องการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 มีผู้รู้จักลงสมัครรับเลือกตั้งจึงไปเลือกมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 กลัวมีความผิดหากไม่ไปเลือกตั้งมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 เพราะมีผู้จ้างวานให้ไปเลือก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 (ตาราง 50 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลของผู้ไม่ไปออกเสียงเลือกตั้งที่มากที่สุดคือ ไม่มีเวลา มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 รองลงมาคือไม่สะดวกในการเดินทางมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 เพราะไม่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และไม่ถูกใจผู้สมัครคนใดเลย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุผลที่ผู้ไปเลือกตั้งลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นส.ส. และส.จ. คือ เห็นว่าผู้ลงสมัครเป็นคนดีมีความสามารถมีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคือเห็นว่ามีนโยบายดี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 เพราะรู้จักกันมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เห็นว่ามีการศึกษาดี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เลือกตามเพื่อนหรือบุคคลที่เชื่อถือมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 (ตาราง 52 ภาคผนวก ก.)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง (รายละเอียดในตารางที่ 53 และ 54 ภาคผนวก ก.) เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมืองพบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมือง (P=.089)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อวิทยุโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมืองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (P=.000)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมือง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (P=.000)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อนิตยสาร มีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมืองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (P=.000)

ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมืองจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (P=.000)

แต่เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชน และการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวิทยุกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.967)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวิทยุโทรทัศน์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.680)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการ เปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.906)

ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับการมีส่วนร่วมทางการ เมืองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.284)

สมมติฐานข้อที่ 2 การ เปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการ เมืองและการมีส่วนร่วมทางการ เมือง (รายละ เอียดในตารางที่ 55 และ 56 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อบุคคลกับความรู้ทางด้านข่าวสารการ เมือง พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (P= .017)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการ เมืองพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.479)

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ตารางที่ 57 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความรู้กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองพบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้กับการมีส่วนร่วมทางการ เมืองพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน (P=.214)

สมมติฐานข้อที่ 4 การ เปิดรับสื่อมวลชน กับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้านข่าวสารการ เมืองแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อมวลชนกับความรู้ทางด้านข่าวสารการ เมืองสูงกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อบุคคลกับความรู้ทางด้านข่าวสารการเมือง